

AUGLÝSING

um breytingu á samningi um vörslu kjarnakleyfra efna.

Hinn 27. október 2015 var aðalframkvæmdastjóra Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar afhent fullgildingarskjal Íslands vegna breytingar, sem gerð var í Vínarborg 8. júlí 2005, á samningi um vörslu kjarnakleyfra efna, sem gerður var í Vínarborg og New York 3. mars 1980, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 37/2002, þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi gagnvart Íslandi 8. maí 2016.

Breytingin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 9. desember 2021.

F. h. r.
Martin Eyjólfsson.

Anna Jóhannsdóttir.

Fylgiskjal.

**Breyting á samningnum
um vörslu kjarnakleyfra efna.**

1. Eftirfarandi komi í stað titils samningsins um vörslu kjarnakleyfra efna sem var samþykktur 26. október 1979 (hér á eftir nefndur „samningurinn“):

SAMNINGUR UM TRYGGGA VÖRSLU KJARNAKLEYFRA EFNA OG KJARNVIRKJA

2. Eftirfarandi texti komi í stað inngangsorða samningsins:

AÐILDARRÍKI SAMNINGS ÞESSA,

VIÐURKENNA rétt allra ríkja til þess að þróa og nota kjarnorku í friðsamlegum tilgangi og réttmæta hagsmuni sem þau geta átt í hugsanlegum ávinningi af friðsamlegri notkun kjarnorku,

ERU SANNFÆRÐ UM nauðsyn þess að stuðla að alþjóðlegri samvinnu og tilfærslu tækni á sviði kjarnorku til friðsamlegrar notkunar,

HAGA Í HUGA að trygg varsla er afar mikilvæg fyrir heilsuvernd almennings, öryggi, umhverfið og þjóðaröryggi jafnt sem alþjóðaöryggi,

HAGA Í HUGA tilgang og meginreglur sáttmála Sameinuðu þjóðanna um að varðveita heimsfrið og öryggi og stuðla að velvild, vináttu og samvinnu meðal ríkja,

AÐ TEKNU TILLITI TIL skilyrða 4. mgr. 2. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna „Allir meðlimir skulu í milliríkjaskiptum varast hótanir um valdbeitingu eða beitingu valds gegn landamærahelgi eða stjórnmalasjálfstæði nokkurs ríkis eða á neinn annan hátt, sem kemur í bága við markmið hinna sameinuðu þjóða,“

MINNAST yfirlýsingarinnar um ráðstafanir til að útrýma alþjóðlegri hryðjuverkastarfsemi sem fylgdi sem viðauki við ályktun allsherjarþingsins nr. 49/60 frá 9. desember 1994,

LÝSA YFIR VILJA SÍNUM til þess að afstýra hugsanlegri hættu, sem stafar af ólöglegum viðskiptum, töku og notkun kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja og skemmdarverkum á kjarnakleyfum efnum og kjarnvirkjum, og gera sér grein fyrir að tryggri vörslu til að koma í veg fyrir athafnir af því tagi hefur verið meiri gaumur gefinn, jafnt innanlands sem á alþjóðlegum vettvangi,

LÝSA YFIR ÁHYGGJUM SÍNUM af aukningu hryðjuverka um heim allan í allri sinni framsetningu og birtingarformum, ennfremur af ógnunum sem stafa af hryðjuverkastarfsemi og skipulagðri glæpastarfsemi,

HAGA TRÚ Á ÞVÍ að trygg varsla gegni mikilvægu hlutverki við að styðja við þau markmið að stemma stigu við útbreiðslu kjarnorku og efla hryðjuverkavarnir,

LÝSA YFIR VILJA SÍNUM til þess að leggja sitt af mörkum, með samningi þessum, til þess að efla á heimsvísu tryggja vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja sem eru notuð í friðsamlegum tilgangi,

ERU SANNFÆRÐ UM að brot, sem tengjast kjarnakleyfum efnum og kjarnvirkjum, eru alvarlegt áhyggjuefni og að brýn þörf er á að samþykka viðeigandi og skilvirkar ráðstafanir, eða efla nógildandi ráðstafanir, til þess að tryggja að komið verði í veg fyrir slík brot, þau verði upplýst og fyrir þau refsað,

LÝSA YFIR VILJA SÍNUM til þess að efla enn frekar samvinnu þjóða í milli til þess að koma á skilvirkum ráðstöfunum, samkvæmt landslögum hvers aðildarríkis og ákvæðum samnings þessa, vegna tryggrar vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja,

ERU SANNFÆRÐ UM að samningur þessi ætti að skerpa á öruggri notkun, geymslu og flutningi kjarnakleyfra efna og öruggum rekstri kjarnvirkja,

KANNAST VIÐ að til eru tilmæli um tryggja vörslu sem eru sett fram í alþjóðasamstarfi og uppfærð af og til og sem geta leiðbeint um nútímalegar aðferðir til þess að koma á tryggri vörslu í stigum sem skila árangri,

KANNAST ENNFREMUR VIÐ að skilvirk trygg varsla kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja, sem eru notuð í hernaðarlegum tilgangi, er á ábyrgð þess ríkis sem hefur umráð yfir slíkum kjarnakleyfum efnunum og kjarnvirkjum og gera sér grein fyrir að slík efni og virki eru og munu áfram verða í strangri, tryggri vörslu,

OG HAFA ORÐIÐ ÁSÁTT um eftirfarandi:

3. Í 1. gr. samningsins er tveimur málsgreinum bætt við á eftir c-lið með þeim hætti sem hér greinir:
 - d) „kjarnvirki“ merkir virki (að meðtöldum tilheyrandi byggingum og búnaði) þar sem kjarnakleyf efni eru framleidd, unnin, notuð, meðhöndluð, geymd eða þeim fargað, ef tjón á slíku virki eða truflun á starfsemi þess gæti leitt til umfangsmikillar geislunar eða þess að geislavirk efni slyppu út í verulegu magni;
 - e) „skemmdarverk“ merkir hverja athöfn af ásetningu sem beinist gegn kjarnvirki eða kjarnakleyfum efnunum sem eru í notkun, geymslu eða flutningi og gætu, beinlínis eða óbeinlínis, stofnað heilsu og öryggi starfsmanna, almennings eða umhverfisins í voða með váhrifum af völdum geislunar eða því að geislavirk efni slyppu út.

4. Ný 1. gr. a bætist við á eftir 1. gr. samningsins með þeim hætti sem hér greinir:

1. gr. a

Samningur þessi þjónar þeim tilgangi að koma á og viðhalda um heim allan skilvirkri, tryggri vörslu kjarnakleyfra efna, sem eru notuð í friðsamlegum tilgangi, og kjarnvirkja sem eru notuð í friðsamlegum tilgangi; ennfremur að koma í veg fyrir og berjast gegn brotum, sem tengjast fyrrnefndum efnunum og virkjum um heim allan, og að stuðla að samvinnu þjóða í milli til þess að ná þessum markmiðum.

5. Eftirfarandi texti komi í stað 2. gr. samningsins:
 1. Samningur þessi gildir um kjarnakleyf efni til friðsamlegra nota, sem eru í notkun, geymslu og flutningi, og um kjarnvirki til friðsamlegra nota, þó að því tilskildu að ákvæði 3. og 4. gr. og 4. mgr. 5. gr. samnings þessa gildi einvörðungu um fyrrnefnd kjarnakleyf efni meðan á flutningi þeirra stendur milli landa.
 2. Ábyrgð á því að koma á, framkvæma og viðhalda fyrirkomulagi tryggrar vörslu innan tiltekins ríkis liggur að öllu leyti hjá því ríki.
 3. Ákvæði samnings þessa skal eigi túlka svo að hafi áhrif á fullveldisrétt ríkis, að þeim skuldbindingum undanskildum sem aðildarríkin gangast sérstaklega undir samkvæmt samningi þessum.
 4. a) Samningur þessi skal engin áhrif hafa á önnur réttindi, skuldbindingar og skyldur aðildarríkja að þjóðarétti, einkum samkvæmt markmiðum og meginreglum sáttmála Sameinuðu þjóðanna og alþjóðlegra mannúðarlaga.
 - b) Aðgerðir herja í hernaði, eins og þau hugtök eru skilin í alþjóðlegum mannúðarlögum, sem heyra undir þau lög, falla ekki undir samning þennan og samningur þessi gildir ekki um aðgerðir ríkishers við opinber skyldustörf, að því leyti sem aðrar reglur þjóðaréttar gilda um þær aðgerðir.
 - c) Eigi skal túlka neitt í samningi þessum sem lögmæta heimild til að beita, eða hóta því að beita, valdi þar sem kjarnakleyf efni eða kjarnvirki, notuð í friðsamlegum tilgangi, eru annars vegar.
 - d) Ekkert í samningi þessum umber eða gerir lögmætar annars ólögmætar athafnir eða útilokar að komið geti til saksóknar samkvæmt öðrum lögum,
5. Samningur þessi tekur ekki til kjarnakleyfra efna, sem eru notuð eða varðveitt til hernaðar, eða til kjarnvirkis þar sem slík efni er að finna.

6. Ný 2. gr. a bætist við á eftir 2. gr. sammingsins með þeim hætti sem hér greinir:
2. gr. a
1. Sérhvert aðildarríki skal koma á, framkvæma og viðhalda viðeigandi fyrirkomulagi tryggrar vörslu sem gildir um kjarnakleyf efni og kjarnvirki innan lögsögu sinnar, í því skyni að:
 - a) verja kjarnakleyf efni, sem eru í notkun, geymslu eða flutningi, gegn þjófnaði og ólöglegri töku;
 - b) tryggja að gripið sé til skjótra og altækra ráðstafana til að staðsetja og, ef við á, endurheimta kjarnakleyf efni sem er saknað eða hefur verið stolið; þegar umrædd efni eru staðsett utan yfirráðasvæðis fyrrnefnds aðildarríkis skal það bregðast við í samræmi við ákvæði 5. gr.;
 - c) verja kjarnakleyf efni og kjarnvirki gegn skemmdarverkum og
 - d) draga úr eða lágmarka þau geislunaráhrif sem skemmdarverkin hafa.
 2. Sérhvert aðildarríki skal, þegar það beitir ákvæðum 1. mgr.:
 - a) ákveða og viðhalda laga- og regluramma sem tekur til tryggrar vörslu;
 - b) ákveða eða tiltaka lögbært stjórnvald eða stjórnvöld sem annast framkvæmd þeirra þátta sem laga- og regluramminn tekur til og
 - c) gera aðrar viðeigandi ráðstafanir sem eru nauðsynlegar vegna tryggrar vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja.
 3. Sérhvert aðildarríki skal, þegar það efnir skuldbindingar skv. 1. og 2. mgr. og með fyrirvara um önnur ákvæði sammings þessa, beita eftirfarandi grundvallarreglum um trygga vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja, eftir því sem hæfilegt og framkvæmanlegt má teljast.

GRUNDVALLARREGLA A: Ábyrgð aðildarríkis

Ábyrgð á því að koma á, framkvæma og viðhalda fyrirkomulagi tryggrar vörslu innan tiltekins ríkis liggur að öllu leyti hjá því ríki.

GRUNDVALLARREGLA B: Ábyrgð meðan á millilandaflutningum stendur

Ábyrgð ríkis þess efnis að tryggja að kjarnakleyf efni séu nægjanlega varin nær til flutnings þeirra milli landa, uns sú ábyrgð er flutt til annars ríkis á tilhlýðilegan hátt, eftir því sem við á.

GRUNDVALLARREGLA C: Laga- og reglurammi

Hlutaðeigandi ríki ber ábyrgð á því að ákveða og viðhalda laga- og regluramma sem tekur til tryggrar vörslu. Laga- og regluramminn skal innihalda ákvæði sem setja fram viðeigandi kröfur um trygga vörslu og fela ennfremur í sér fyrirkomulag matsgerðar og leyfisveitingar eða aðrar leiðir til þess að veita heimildir. Ramminn skal fela í sér fyrirkomulag eftirlits með kjarnvirkjum og flutningi í því skyni að sannreyna að viðeigandi kröfur og skilyrði leyfa eða annarra heimildarskjala séu uppfyllt og í því skyni að ákveða aðferð til þess að fylgja viðeigandi kröfum og skilyrðum eftir, þ.m.t. viðurlög þar sem tilætlaður árangur næst.

GRUNDVALLARREGLA D: Lögbært stjórnvald

Hlutaðeigandi ríki skal ákveða eða tilnefna lögbært stjórnvald sem ber ábyrgð á því að framfylgja ákvæðum laga- og reglurammans og fær fullt umboð, valdsvið, fjármagn og mannafla til þess að gegna skyldum sínum.

Hlutaðeigandi ríki skal gera ráðstafanir til þess að tryggja fullkomna aðgreiningu í reynd milli þess hlutverks sem hið lögbæra stjórnvald ríkisins gegnir og þeirra hlutverka sem aðrar stofnanir, sem annast framgang eða notkun kjarnorku, gegna.

GRUNDVALLARREGLA E: Ábyrgð leyfishafa

Ábyrgð á framkvæmd ólíkra grunnþátta tryggrar vörslu innan tiltekins ríkis skal skilgreina með skýrum hætti. Hlutaðeigandi ríki skal tryggja að handhafar viðeigandi leyfa eða

annarra heimildarskjala (t.d. rekstraraðilar eða flytjendur) beri fyrst og fremst ábyrgð á framkvæmd tryggjar vörslu kjarnakleyfra efna eða kjarnvirkja.

GRUNDVALLARREGLA F: Öryggismenning

Allar stofnanir, sem koma að framkvæmd tryggja vörslu, skulu kappkosta að leggja rækt við öryggismenningu, þróun hennar og viðhald, sem er nauðsynlegt til þess að tryggja skilvirka framkvæmd hennar alls staðar innan viðkomandi stofnunar.

GRUNDVALLARREGLA G: Ógnun

Trygga vörslu hlutaðeigandi ríkis skal grundvalla á mati þess á aðsteðjandi ógn á hverjum tíma.

GRUNDVALLARREGLA H: Þrepaskipt nálgun

Kröfur um trygga vörslu skal grundvalla á þrepaskiptri nálgun, þar sem tekið er tillit til aðsteðjandi ógnar á hverjum tíma, tiltölulegs aðdráttar þess efnis er um ræðir, eðlis þess og hugsanlegra afleiðinga þess að flytja kjarnakleyf efni á brott og afleiðinga þess að skemmdarverk séu unnin á kjarnakleyfum efnunum eða kjarnvirkjum.

GRUNDVALLARREGLA I: Stigskiptar varnir

Kröfur hlutaðeigandi ríkis um trygga vörslu skulu endurspegla stigskiptar varnir með mörgum lögum (sem eru kerfislægar eða aðrar sem eru tæknilegar og lúta að starfsfólki og skipulagi) sem fjandsamlegur aðili verður að sigrast á eða fara í kring um til þess að ná fram markmiðum sínum.

GRUNDVALLARREGLA J: Gæðatrygging

Ákveða skal og beita viðmiðunarreglum og áætlunum um gæðatryggingu í því skyni að skapa fulla vissu fyrir því að sértækar kröfur um allar aðgerðir, sem eru brýnar vegna tryggjar vörslu, séu uppfylltar.

GRUNDVALLARREGLA K: Viðbragðsáætlanir

Allir hlutaðeigandi leyfishafar og stjórnvöld skulu undirbúa og framkvæma á viðeigandi hátt viðbragðs- eða neyðaráætlanir til þess að bregðast við óleyfilegum brottflutningi kjarnakleyfra efna eða skemmdarverkum á kjarnvirkjum eða kjarnakleyfum efnunum eða tilraunum til þess arna.

GRUNDVALLARREGLA L: Trúnaðarkvaðir

Hlutaðeigandi ríki ber að ákveða kröfur um vernd og leynd upplýsinga sem í tilvikum óleyfilegjar birtingar gætu stofnað tryggri vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja í hættu.

4. a) Ákvæði þessarar greinar taka ekki til neinna kjarnakleyfra efna, sem hlutaðeigandi ábyrgðarríki ákveður að þurfi ekki að falla undir það fyrirkomulag tryggjar vörslu sem er komið á skv. 1. mgr., að teknu tilliti til eðlis þess efnis er um ræðir, magns þess og tiltölulegs aðdráttar og hugsanlegra geislunaráhrifa og annarra afleiðinga, sem tengjast óleyfilegri athöfn sem beinist gegn því, og að teknu tilliti til mats á þeirri aðsteðjandi ógn sem efninu er búin vegna slíkrar athafnar á hverjum tíma.
 - b) Vernda ber kjarnakleyf efni, sem ákvæði þessarar greinar taka ekki til sbr. a-lið, í samræmi við meginreglur varfærinnar stjórnunar.
7. Eftirfarandi texti komi í stað 5. gr. samningsins:
 1. Aðildarríki skulu tilgreina og veita hvert öðru upplýsingar, með beinum hætti eða gegnum Alþjóðakjarnorkumálastofnunina, um tengilið sinn vegna mála sem samningur þessi tekur til.
 2. Ef kjarnakleyfum efnunum er stolið, rænt eða þau tekin með ólögum hætti eða slíku er hótáð á trúverðugan hátt skulu aðildarríki, í samræmi við landslög sín, efna til samstarfs við og

aðstoða hvert ríki, sem þess óskar og eins og frekast er unnt, við að endurheimta slík efni og gæta þeirra. Einkum og sér í lagi:

- a) skal aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tilkynna öðrum ríkjum, sem því virðist eiga hagsmuna að gæta og eins fljótt og frekast er unnt, um hvert tilvik er kjarnakleyfum efnum er stolið, rænt eða þau tekin með ólögmætum hætti eða slíku er hótáð á trúverðugan hátt og tilkynna Alþjóðakjarnorkumálastofnuninni og öðrum hlutaðeigandi alþjóðastofnunum um það eftir því sem við á;
- b) skulu þau aðildarríki, sem eiga hagsmuna að gæta, þá skiptast, eftir því sem við á, á upplýsingum sín á milli eða við Alþjóðakjarnorkumálastofnunina og aðrar hlutaðeigandi alþjóðastofnanir í því skyni að gæta kjarnakleyfra efna, sem er teft í hættu, með því að sannprófa óskert ástand viðkomandi flutningageymis eða endurheimta kjarnakleyf efni, sem eru tekin með ólögmætum hætti, og skulu:
 - i. samhæfa aðgerðir sínar eftir diplómátskum leiðum eða með öðrum hætti sem samkomulag er um;
 - ii. veita aðstoð ef þess er óskað;
 - iii. tryggja að kjarnakleyfum efnum, sem hefur verið stolið eða er saknað vegna fyrrnefndra atburða, sé skilað.

Hlutaðeigandi aðildarríki skulu ákvarða hvernig fyrrnefnt samstarf fer fram.
3. Ef um ræðir trúverðuga hótun um skemmdarverk kjarnakleyfra efna eða kjarnvirkis eða ef skemmdarverk er unnið á þeim skulu aðildarríkin, að svo miklu leyti sem frekast er unnt og í samræmi við eigin landslög og þær skuldbindingar sínar sem við eiga að þjóðarétti, vinna saman með eftirfarandi hætti:
 - a) hafi aðildarríki vitneskju um trúverðuga hótun um skemmdarverk á kjarnakleyfum efnum eða kjarnvirki í öðru aðildarríki skal hið fyrrnefnda ákveða hvaða viðeigandi skref beri að stíga til þess að upplýsa hið síðarnefnda eins fljótt og aðstæður leyfa og, eftir því sem við á, Alþjóðakjarnorkumálastofnunina og aðrar hlutaðeigandi alþjóðastofnanir um þá hótun, í því skyni að koma í veg fyrir skemmdarverkið;
 - b) í tilviki skemmdarverks á kjarnakleyfum efnum eða kjarnvirki í aðildarríki og telji það að líkur séu á að önnur aðildarríki verði fyrir geislunaráhrifum skal fyrrnefnda aðildarríkið, samanber þó aðrar skuldbindingar þess að þjóðarétti, gera viðeigandi ráðstafanir til að upplýsa, eins fljótt og aðstæður leyfa, ríkið eða ríkin, sem líklegt má telja að verði fyrir geislunaráhrifum um það, og eins til að upplýsa Alþjóðakjarnorkumálastofnunina og aðrar hlutaðeigandi alþjóðastofnanir í því skyni að draga úr geislunaráhrifum af þeim sökum;
 - c) leiti aðildarríki, með skírskotun til ákvæða a- og b-liðar, aðstoðar skal sérhvert aðildarríki, sem beiðni um fyrrnefnda aðstoð er beint til, ákveða án tafar og tilkynna aðildarríkinu, sem leitar aðstoðar, beint eða fyrir milligöngu Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar, hvort það sé í aðstöðu til þess að veita umbeðna aðstoð og umfang þeirrar aðstoðar sem kann að verða veitt og með hvaða skilyrðum það yrði gert;
 - d) samhæfing samstarfs skv. a- til c-lið skal fara fram eftir diplómátskum leiðum eða öðrum leiðum sem samkomulag er um. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu ákvarða, tvíhliða eða marghliða, hvernig fyrrnefnt samstarf fer fram.
4. Aðildarríkin skulu, eftir atvikum, hafa samvinnu og samráð sín á milli, með beinum hætti eða gegnum Alþjóðakjarnorkumála-stofnunina og aðrar hlutaðeigandi alþjóða-stofnanir, í því skyni að fá leiðbeiningar um hvernig móta skuli fyrirkomulag tryggrar vörslu kjarnakleyfra efna, sem eru flutt milli landa, viðhalda því og bæta það.
5. Aðildarríki getur haft samráð og samvinnu, eftir atvikum, við önnur aðildarríki, með beinum hætti eða gegnum Alþjóðakjarnorkumála-stofnunina og aðrar hlutaðeigandi alþjóða-stofnanir, í því skyni að fá leiðbeiningar þeirra um hvernig móta skuli, viðhalda og bæta innlent fyrirkomulag sitt á tryggri vörslu kjarnakleyfra efna, sem eru í notkun innanlands, á geymslu þeirra og flutningi; ennfremur fyrirkomulag vegna kjarnvikja.

8. Eftirfarandi texti komi í stað 6. gr. samningsins:

1. Aðildarríki skulu gera viðeigandi ráðstafanir samkvæmt landslögum sínum til þess að tryggja þagnarskyldu varðandi trúnaðarupplýsingar sem þeim berast frá öðru aðildarríki á grundvelli ákvæða þessa samnings eða sem þau fá vegna þátttöku í aðgerðum til framkvæmdar samningi þessum. Láti samningsríki alþjóðastofnunum eða ríkjum, sem eru ekki aðildarríki að samningi þessum, í té trúnaðarupplýsingar skal gera ráðstafanir til þess að tryggja að þagnarskyldu sé gætt varðandi slíkar upplýsingar. Aðildarríki, sem hefur veitt trúnaðarupplýsingum viðtöku frá öðru aðildarríki, má því aðeins afhenda þriðju aðilum þessar upplýsingar ef fyrrnefnt annað aðildarríki samþykkir það.
 2. Þess verður ekki krafist á grundvelli samnings þessa að aðildarríki láti í té upplýsingar sem því er óheimilt að miðla samkvæmt landslögum sínum eða myndu tefla öryggi hlutaðeigandi ríkis eða tryggri vörslu kjarnakleyfra efna eða kjarnvirkja í tvísýnu.
9. Í stað 1. mgr. 7. gr. samningsins komi eftirfarandi texti:
1. Ásetningsverknaður sem felur í sér:
 - a) ólögmæta athöfn sem felst í móttöku, yfirráðum yfir, notkun, tilfærslu, breytingu, förgun eða dreifingu kjarnakleyfra efna og veldur eða er líkleg til að valda dauða manna eða mönnum alvarlegum skaða eða verulegu eignatjóni eða verulegum náttúruskaða;
 - b) þjófnað eða rán á kjarnakleyfum efnum;
 - c) ólögmæta töku eða öflun kjarnakleyfra efna með sviksamlegum hætti;
 - d) athöfn sem er fólgin í því að fara með, senda eða flytja kjarnakleyf efni inn til eða út úr ríki án löglegrar heimildar;
 - e) athöfn, sem beinist gegn kjarnvirki, eða athöfn, sem truflar rekstur kjarnvirkis, þar sem hinn brotlegi aðili veldur af ásetningi, eða veit að athöfnin sé líklega til að valda, dauða manna eða mönnum alvarlegu líkamstjóni eða verulegu eignatjóni eða verulegum umhverfisskaða með váhrifum af völdum geislunar eða sakir þess að geislavirk efni eru leyst úr læðingi, nema athöfnin fari fram í samræmi við landslög þess aðildarríkis sem hefur yfirráð á því svæði þar sem kjarnvirkið er staðsett;
 - f) athöfn sem er fólgin í því að krefjast kjarnakleyfra efna með hótunum eða valdbeitingu eða annars konar ógnunum;
 - g) hótun um:
 - i. að nota kjarnakleyf efni til þess að valda dauða manna eða mönnum alvarlegu líkamstjóni eða verulegu eignatjóni eða verulegum umhverfisskaða eða að fremja brot sem er lýst í e-lið eða
 - ii. að fremja brot, sem er lýst í b- og e-lið, í því skyni að þvinga einstakling eða lögaðila, alþjóðastofnun eða ríki til þess að aðhafast eitthvað eða láta það ógert;
 - h) tilraun til brots sem er lýst í a- til e-lið;
 - i) athöfn sem er fólgin í hlutdeild í broti sem er lýst í a- til h-lið;
 - j) athöfn hvaða aðila sem er sem kemur skipulagi á athafnir annarra til, eða uppáleggur öðrum, að fremja brot sem er lýst a- til h-lið og
 - k) athöfn sem stuðlar að því að brot, sem er lýst í a- til h-lið, sé framið af hópi manna, sem aðhefst með sameiginlegt markmið í huga, og skal slík athöfn vera ætlunarverk og skal annaðhvort:
 - i. eiga sér stað í því skyni að styrkja refsivert athæfi eða refsivert markmið hópsins, þegar slíkt athæfi eða markmið felur í sér brot sem er lýst í a- til g-lið eða
 - ii. eiga sér stað að fenginni vitneskju um ásetning hópsins um að fremja brot sem er lýst í a- til g-lið,
 skal vera refsiverður verknaður samkvæmt landslögum hvers aðildarríkis.
10. Nýjar 11. gr. a og b bætast við á eftir 11. gr. samningsins með þeim hætti sem hér greinir:
11. gr. a
- Að því er varðar framsal eða gagnkvæma réttaraðstoð skal ekki litið á neitt þeirra brota sem fjallað er um í 7. gr. sem stjórn málaafbrot eða brot tengt stjórn málaafbroti eða sem brot sem sprottið er af stjórn málaástandum. Því er ekki unnt að hafna beiðni um framsal eða gagnkvæma réttaraðstoð

vegna slíks brots á þeirri forsendu einni að hún varði stjórn mála-afbrot eða brot tengt stjórn mála-afbroti eða brot sem sprottið er af stjórn málaástæðum.

11. gr. b

Ekkert í samningi þessum skal túlka þannig að fyrir hendi sé framsalsskylda eða skylda til að veita gagnkvæma réttarástoð ef sammingsríkið, sem beiðninni er beint til, hefur ríka ástæðu til að ætla að beiðni um framsal vegna brota, sem fjallað er um í 7. gr., eða um gagnkvæma réttarástoð vegna slíkra brota sé lögð fram til þess að saksækja mann eða refsa honum vegna kynþáttar hans, trúar, þjóðernis, uppruna eða stjórn málaaskoðana eða það myndi veikja stöðu hans af einhverri þeirri ástæðu sem fyrr greinir ef orðið yrði við beiðninni.

11. Ný 13. gr. a bætist við á eftir 13. gr. sammingsins með þeim hætti sem hér greinir:

13. gr. a

Ekkert í samningi þessum hefur áhrif á tilfærslu tækni í friðsamlegum tilgangi sem fer fram í því skyni að efla tryggja vörslu kjarnakleyfra efna og kjarnvirkja.

12. Í stað 3. mgr. 14. gr. sammingsins komi eftirfarandi texti:

3. Þegar brot lýtur að kjarnakleyfum efnum, sem eru notuð, geymd eða flutt innanlands og meintur brotlegur aðili og hið kjarnakleyfa efni eru áfram á yferráðasvæði aðildarríkisins þar sem brotið var framið, eða þegar brotið varðar kjarnvirki og hinn brotlegi aðili er áfram á yferráðasvæði aðildarríkisins þar sem brotið var framið, skal ekki túlka neitt í samningi þessum með þeim hætti að þess sé krafist að umrætt aðildarríki láti í té upplýsingar um meðferð sakamáls sem rís vegna slíks brots.

13. Eftirfarandi texti komi í stað 16. gr. sammingsins:

1. Vörsluaðili skal boða til ráðstefnu aðildarríkja fimm árum eftir gildistöku breytingarinnar, sem var samþykkt hinn 8. júlí 2005, í því skyni að endurskoða framkvæmd sammings þessa og hvort hann sé fullnægjandi að því er varðar inngangsorðin, öll gildandi ákvæði og viðaukana, í ljósi aðstæðna á þeim tíma.

2. Meirihluti aðildarríkja getur, á að minnsta kosti fimm ára fresti þar eftir, fengið því framgenget að boðað verði til fleiri ráðstefna í sama tilgangi með því að leggja það til við vörsluaðila.

14. Eftirfarandi texti komi í stað neðanmálgreinar ^{b/} í II. viðauka við samninginn:

^{b/} Efni sem er ekki geislað í kjarnakljúf eða efni geislað í kjarnakljúf, en sem gefur óvarið frá sér geislun sem er jöfn eða minni að styrk en 1 gray/klst (100 rad/klst) í eins metra fjarlægð.

15. Eftirfarandi texti komi í stað neðanmálgreinar ^{c/} í II. viðauka við samninginn:

^{c/} Heimilt er að lækka annað eldsneyti, sem vegna upprunalegs innihalds kjarnakleyfra efna er sett í I. eða II. flokk fyrir geislun, um einn flokk ef styrkur geislunar frá óvörðu eldsneyti er yfir 1 gray/klst (100 rad/klst) í eins metra fjarlægð.

**Amendment to the Convention
on the Physical Protection of Nuclear Material**

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as “the Convention”) is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND
NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of goodneighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, “All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,”

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:
 - d) “nuclear facility” means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
 - e) “sabotage” means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:
 1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.
 2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.
 3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.
 4.
 - a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.
 - b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
 - c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.
 - d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.
 5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:
 - a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
 - b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
 - c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
 - d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.
2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:
 - a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
 - b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
 - c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.
3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with

the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.
 - b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.
7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:
 1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.
 2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and

assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

- a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;
- b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:
 - i. co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
 - ii. render assistance, if requested;
 - iii. ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, cooperate as follows:
 - a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;
 - b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;
 - c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;
 - d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this cooperation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.
4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.
5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.
8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:
 1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions

of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.
9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:
1. The intentional commission of:
 - a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;
 - b) a theft or robbery of nuclear material;
 - c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
 - d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
 - e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
 - f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
 - g) a threat:
 - i. to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - ii. to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
 - h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
 - i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
 - j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
 - k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
 - i. be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - ii. be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.
10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.
2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote ^{b/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{b/} Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote ^{e/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{e/} Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.